

СТАРОГРЪЦКИ ЛЕГЕНДИ.

I.

Аврора, богиня на зората.

Аврора, богинята на зората, бѣше едно отъ най-любимитѣ гръцки божества. Когато сутринь се покажеше на изтокъ, небето се разговаряше въ различни цвѣтове: виолетовъ, пурпуренъ, портокаловъ и розовъ. Тя изкарваше колесницата си прѣзъ бисернитѣ врата на изтока, за да възвѣсти идването на деня. Дрехата ѝ бѣ пурпурна, мантията ѝ — виолетова; на челото си имаше свѣтла звѣзда, а въ ржката си държеше издигнатъ факелъ.

Старитѣ гръци я наричаха Аврора, богиня на зората, но тя бѣ още и богиня на залѣзването, и заради това, палатѣтъ ѝ се намираше далече на западъ, върху единъ островъ, поставенъ като елмазъ срѣдъ синьото море. Той бѣ цѣлъ покритъ съ цвѣтни градини и зелени ливади; тамъ почиваше Аврора прѣзъ горещинитѣ на деня. Но щомъ слънцето залѣзеше, тя се връщаше по сжщия пжтъ съ блѣстяща звѣз-

да на челото и съ запаленъ факелъ въ ржката. Тя се връщаше къмъ изтокъ, за да чака зората на другия денъ.

Понѣкога, намѣсто да прѣкара колесницата си по небето, Аврора слазяше на земята, гдѣто я много обичаха. Тя прѣскаше роса

по цвѣтята и трѣвитѣ, за да ги съживи; разбудяше птичкитѣ, отдѣто мине, и на хората казваше: „Добро утро!“ Много млади момци се влюбиха въ нея, но нейното сърдце затуптѣ